

TOIVOMUSALOITE 46/1999 vp

Perhe- ja perhepäivähoitajien kulukorvauksen verottaminen

Eduskunnalle

Viimeaikaisten lainsäädäntöuudistusten tavoitteena on avohuoltopainotteisten palvelujärjestelmien edistäminen. Kaikkien kannalta tämän kehityssuunnan on koettu menevän myönteiseen suuntaan. Hoidettavat saavat elää perheenomaisissa olosuhteissa, yhteiskunnalle tulee vähemmän kustannuksia ja useat henkilöt ovat saaneet hoidosta lisätienestää tai jopa kokopäiväisen työn. Kuitenkin perhehoitajien asema on vielä lainsäädännöllisesti kovin heikko ja selkiintymätön.

Yhtenä merkittävänä epäkohtana ja epäloogisuutena on näiden henkilöiden verotus. Vuoden 1997 alusta hoitopalkkio ja kustannusten korvaus ovat veronalaista tuloa. Verotoimistosta perhepäivähoitaja voi hakea uuden verokortin, jossa pidätysprosenttia alentavana tekijänä otetaan huomioon se, että veroa pidätetään myös kustannusten korvauksesta. Eläkemaksua toimeksiantajataho maksaa vain hoitopalkkion osalta.

Ihmetyttääkin, miksi verotusjärjestelmistä pitää tehdä niin mutkikkaita kuin em. tapauksessa.

Eikö vähemmän byrokraattinen ja selkeämpi tapa olisi siirtyä käytäntöön, jossa kustannusten korvaus olisi verotonta tuloa? Miksi perhehoitajia juoksutetaan hakemaan uutta verokorttia ja eikö kustannusten korvaus jo sanana kerro sen, että kysymys on korvausta syntyneistä kustannuksista?

Samanlainen verotuskohtelu koskee myös kunnallisia perhepäivähoitajia, joten kautta linjan tällaiset kustannusten korvauserät tulisi suoraan hoitaa ilman vähennysmenettelyä. Näin menetellen se osaltaan olisi selkeyttämässä verotuksen yksinkertaistamislinjaa.

Edellä olevan perusteella ehdotan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus ryhtyy toimiin yksinkertaistaakseen ja selkeyttääkseen perhe- ja perhepäivähoitajien verotusta siten, että jatkossa kustannusten korvaus on selkeästi verotonta tuloa.

Helsingissä 8 päivänä huhtikuuta 1999

Esa Lahtela /sd